

med någon del af härtill erforderliga belopp, men då saken är ny och oförsökt torde detta icke kunna med full visshet påräknas.

Jag vågar således värdsamt föreslå:

att Riksdagen ville till befordrande af en utsäljningslokal i Paris för Svenska industrialster anvisa ett förslagsanslag af 30,000 R:dr, att under loppet af tre år, med högst 10,000 R:dr årligen, af Kongl. Maj:t för ändamålet användas.

Stockholm den 29 Januari 1870.

Erik Sparre.

N:o 191.

Af Herr J. G. Granlund: Om Skenninge enklassiga skolas utvidgning till tvåklassig eller åtminstone fortsatt utgående af det åt nämnda skola för närvarande anvisade anslag.

Med anledning af den i Kongl. Maj:ts nådiga Proposition gjorda framställning om indragning af det anslag af 1,000 R:dr, som hittills af statsmedel utgått till Skenninge enklassiga läroverk, och då staden Skenninge och omkringliggande ort således skulle blifva i saknad af läroverk, hvilket väl icke är eller kan vara förhållandet med någon enda stad inom riket, samt då staden enligt stadsfullmäktiges beslut den 27 dennes, enligt här bifogadt protokollsutdrag, förbundit sig att anskaffa lokal för ett treklassigt läroverk samt bostad åt rektor, får jag såsom representant för staden Skenninge värdsamt anhålla,

att Riksdagen måtte bevilja staden Skenninge nödigt anslag till lärare vid ett tvåklassigt elementarläroverk.

I den möjliga händelse detta mitt förslag ej vinner Riksdagens bifall, får jag värdsamt anhålla,

att det hitintills utgående anslag af 1,000 R:dr till Skenninge skola måtte fortfarande få bibehållas för en vikarierande lärare intill det års utgång, då den reglering af rikets elemen-

tarläroverk, som nu lärer pågå, hunnit afslutas eller något annat läroverk kan komma staden till godo.

Nödiga handlingar i denna fråga, hvilka jag ännu icke erhållit, torde tillåtas mig att till vederbörligt Utskott få aflemna.

Om remiss till Utskott anhålles.

Stockholm den 29 Januari 1870.

J. G. Granlund.

N:o 192.

Af Herr vice Talman Mannerskantz: Med förslag till bestämmelser i fråga om förvandling till soldathåll af det inom Södra Möre härad befintliga båtsmanshåll.

Att alltid i full kraft bevara förmågan att försvara sitt land emot främmande öfvervåld är för hvarje folk icke blott en helig pligt, som det ej har rätt att någonsin försumma, utan ock ett oestergifligt vilkor för fortfarandet af dess egen sjelfständiga tillvaro.

Känner sig folket icke, slägte efter slägte, djupt och kraftigt manadt af den pligten att åt efterkommande oförkränkt öfverlemna den från fädren ärfda jorden, med hela den egendomliga andliga eller materiela kultur, som derå uppvuxit, eller glömmet det bort, att allt menskligt lif är en fortsatt kamp, som fordrar en stark och ständigt verksam inre kraft för att kunna uthållas, då går det en säker undergång till mötes, och skall snart upphöra att räknas bland de lefvande folkens antal.

Gäller detta, enligt historiens vittnesbörd och lärdomar, i allmänhet för alla tider och alla folk, är det ändå mera giltigt just i närvarande tidpunkt, i afseende på det Svenska folket, som från sina förfäders handlingsrika lif i ljusets, sanningens och frihetens tjänst har fått ett särdeles dyrbart arf att förvara och förkofra, men som, om det ser sig omkring med oförvillad blick, nu måste finna sig kringhvärfadt af stora växande faror för sitt sjelfbestånd.

Dessa faror bestå deri, att, oaktadt alla bildningens och odlingens framsteg inom